

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a tres quarts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa ferial** a la capella fonda.

Dilluns dia 21,
Sant Pius X, Papa. Memòria.

Dimarts dia 22,
Benaurada Verge Maria Reina. Memòria.

Dimecres dia 23,
Santa Rosa de Lima, verge. Memòria.

Santuari de Santa Rosa, a Lima (Perú)

Dijous dia 24,
Sant Bartomeu, apòstol. Festa.

Divendres dia 25,
Sant Josep de Calassanç, prevere.
Sant Lluís de França. Memòria.

Dissabte dia 26,
Santa Teresa de Jesús Jornet i Ibars, fundadora.
Memòria.

A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 27,
Santa Mònica, mare de Sant Agustí.

A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes**. I a 1/4 d'una del migdia, **Missa solemne**, a l'església parroquial.

HAKUNA, ENTRE NOONAN I LA MARIHUANA

«Havent de triar entre la desesperació existencial i la marihuana, hi ha joves que trien tornar a les formes de fe dels seus avis»

L'any 1992 l'escriptora nord-americana **Peggy Noonan** va escriure un article esmolat i visionari a la revista *Forbes* retratant algunes de les esquerdes socials i morals que la seva generació, la de l'alegria dels seixanta, havia llegat al món. *You'd Cry Too If It Happened to You*. Una cita cèlebre del text el resumeix en poques paraules: «La meva generació, havent de triar entre la fe dels nostres pares i la desesperació existencial, va triar la marihuana. Ara ens trobem en la fase del cabernet». Hi vaig pensar diumenge llegint l'estranyíssim titular de portada que el diari *El Punt Avui* dedicava als nois i noies del grup Hakuna: «Joves ultracatólics en auge a Catalunya».

Estranyíssim perquè des d'una Europa en guerra, en un planeta reescalfat i en plena crisi política, sobta que un diari dediqui la portada de diumenge a alertar sobre el fet que alguns centenars de joves catalans vagin de nou a missa amb devoció. I era una alerta, clar, perquè quan dels catòlics en dius ultracatólics ja es veu que no te'ls mires amb simpatia. El text de l'article, deliciós i transparent, feia evident el problema de fons. Els joves en qüestió són més aviat de casa bona, castellanegen una mica bastant i s'aparten de les formes tradicionals de la decaiguda Església catalana. La castellanor nostrada és una cosa poc simpàtica, estem d'acord, però en lloc de remugar potser convindria una mínima mirada crítica.

Hi deu haver pocs, poquíssims, llocs al món tan secularitzats com Catalunya. L'Església del país s'hi ha replegat tant que ha desaparegut i la societat ha viscut un procés d'absoluta alienació espiritual. La majoria dels catalans, joves i no tan joves, són avui analfabets del transcendent, sense el vocabulari i les eines

mínimes per respondre a una inquietud espiritual que sempre acaba apareixent.

Idees estranyes s'han convertit en moneda comuna. Que té tot el sentit anar-se'n a fer trekking al Tibet mentre es reciten de memòria oracions budistes, però resar el rosari com ho feia la teva àvia és retrògrad i cavernari. Que anar al psicòleg a explicar-li les teves penes per mirar-te-les amb distància és com viure al Nova York de Woody Allen, però anar a confessar-se fa de pel·lícula de terror d'Àlex de la Iglesia. Que pots fer ioga tres cops per setmana acabant les sessions amb exercicis de respiració i un pensament d'amor universal, però si vas a missa a fer el mateix ets un carca que no entén la veritat evident de la ciència i la raó.

L'Església progressista carrega totes les contradiccions del moviment que la va impulsar. Va néixer per canviar i refer un món que ja no hi és. Havien de modernitzar una Església rígida i vella que es va enrunar de cop i es van quedar sense la base sobre la qual pretenien aixecar-se. Eren un dissolvent que volia fer brillar una pedra antiga, però la pedra es va fer pols. Com tantes altres estructures polítiques, socials i familiars, destruïdes en nom de la renovació sense massa res per substituir-les, assenyalant el camí de la intempèrie.

Els joves europeus habiten avui un món sense màgia, sense èpica i sense veritat. Una vida amb peus de fang que s'aboca al plaer i al gaudi, però sense recursos i respostes per fer front al dolor. La Il·lustració va desencantar el món per netejar-lo dels fantasmes del passat i l'ha deixat amb l'olor desagradable de l'asèpsia d'hospital. La idea de progrés va prendre el relleu a les religions com a nou dogma i quan el progrés entra en crisi no queda res que ocupi el buit que deixa. La modernitat va acabar amb les veritats antigues, però quan la postmodernitat va acabar amb la veritat moderna el món es va quedar sense direcció, perdut en l'absència de sentit. I encara ens sorprenem que l'angoixa sigui l'autèntica epidèmia protagonista de les darreres dècades.

I d'aquí a Hakuna. Havent de triar entre la desesperació existencial i la marihuana, hi ha joves que trien tornar a les formes de fe dels seus avis. Tampoc és estrany.

Publicat pel periodista Marc Arza
al diari digital Nació el dia 2 d'agost de 2023.

FUNERAL

Diumenge dia 13 d'agost, a les sis de la tarda, al Santuari de Lurdes, vam celebrar la missa funeral de la Victoria Banegas Carcamo de 62 anys, casada amb en Narciso Aguilar Rodesnos. La Victoria havia nascut a La Ceiba Atlántida, diòcesi de La Ceiba, i va morir a Olancho (Honduras).

EXÈQUIES

Dimarts passat dia 15 d'agost, festa de la Dormició de santa Maria, a la una del migdia, vam celebrar la Missa exequial d'en Jordi Camps Font, de 49 anys. En Jordi havia nascut a Tona, on vivia i va morir.

Que reposin en la pau del Senyor i participin de la Pasqua eterna.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 20, a les deu del matí, pel poble. **A 1/4 d'una del migdia,** per la Siseta Vilaseca en el 3er aniversari i difunts de la família, per l'Angelina Puigblanquer en el 9è aniversari, i per la seva germana M. Carme.

Dilluns dia 21, el Cap d'any de la Rosa Canadell Tarrés, i per la Montserrat Mir Viñals en el 39è aniversari.

Dimarts dia 22, pels esposos Maria Roqueta i Josep Sardà.

Dimecres dia 23, per en Josep M. Serra Vilella.

Dijous dia 24, per en Francisco i l'Anna Sardà Roqueta.

Divendres dia 25, pels esposos Josep Mir i Maria Viñals, i pels esposos Josep Nogués i Maria Soler.

Dissabte dia 26, per en Josep Molist Casadevall en el 32è aniversari i difunts de la família.

Diumenge dia 27, a les deu del matí, pels difunts de la parròquia. **A 1/4 d'una del migdia,** per la Maria Vilardebò en el 22è aniversari, i pels difunts de la família Pagés Puig.

Les col·lectes:

dia 6 d'agost, 242,58€

dia 13 d'agost, 272,60€

dia 15 d'agost, 221,70€